

UNA UNITAT DE COMBAT, NETA DE
TRAIIDORS I SABOTEIADORS SERA
UN COP MORTAL PER FRANCO.

treball

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAÏSOS: UNIU-VOS

ORGAN CENTRAL del PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT de CATALUNYA
N.º 54 Donatiu: 1 pta. 25 gener de 1948 (EXTRAORDINARI)

CARTA OBERTA DE LA DELEGACIO DEL COMITE CENTRAL DEL P. S. U. AL COMITE REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL (C. N. T.) A CATALUNYA

Companys:

En mantes ocasions ens hem adreçat a vosaltres proposant-vos la unitat d'acció per enfrontar-nos a l'esclavatje i al cercle de fam que el franquisme estrénje a la nostra classe obrera i a lluitar units per un règim de benestar i democràcia per tots els pobles hispànics.

Si bé les nostres proposicions no han sigut escoltades pel Comité Regional de la CNT, molts treballadors confederals, veient llur justesa, les feren seves, i en fàbriques i tallers es constituïren Comités d'enllaç CNT-UGT-PSU, quina experiència és una demostració dels grans beneficis que per tots els obrers catalans i per la lluita antifranquista portaria l'entesa de els nostres organitzacions.

Sota la direcció dels Comités d'enllaç CNT-UGT-PSU, s'han vingut desenvolupant durant els anys 46 i 47 vagues i lluites parcials reivindicatives que han movilitzat a milers i milers d' treballadors al camp de la lluita.

El triomf d'una part d'aquestes vagues i protestes reivindicatives que tenen a la vegada, un profund contingut antifranquista, demostraren la raó que tenia el nostre Partit al cridar als obrers a la lluita, i va posar al descobert als apaga focs que ajuden a Franco propagant, dintre de la classe obrera de Catalunya, les idees de la passivitat i el conformisme.

L'immensa majoria de les accions portades a cap pels obrers foren guanyades aconseguint els diversos augments que la lluita ha imposat al salari legal franquista, i gracies als quals, han pogut en retenir la fam, fins avui, els treballadors catalans.

Si aquestes lluites i millores no han alcançat major proporció, és degut principalment a la manca de unitat entre les organitzacions de la classe obrera, per haver rebutjat la direcció de la CNT les nostres proposicions unitàries i perque aquesta mateixa direcció, amb llur actitud, en lloc d'estimular la unitat i les accions dels obrers, ha contribuït a frenar-les i obstaculitzar-les, contraient una greu responsabilitat davant dels obrers confederals i de tots els treballadors de Catalunya.

L'actitud de la direcció de la C. N. T. perjudica no solament els interessos dels treballadors, sinó també els de tot el poble, ja que la unitat i la lluita de la classe obrera és un factor decisiu per assolir el resorgiment democràtic dels pobles hispànics.

La vaga del ter. de Maig passat, portada a cap pels treballadors vascos, que va commoure fins els fonaments al podri règim falangista, demostrà a tots es antifranquistes honrats que la vaga no és solament una arma poderosa per la defensa dels interessos de la classe obrera, sinó també un dels mitjants de més eficàcia en la lluita contra el règim franquista. La vaga del ter. de Maig a Euzèadi va posar al descobert la debilitat de l'Estat falangista que difícilment podia resistir l'atur, si s'hagués estès a les principals ciutats d'Espanya, cosa que hauria succeït, d'haver existit a tota la península la unitat obrera aconseguida al Nord.

Però la experiència ha quedat i avui tots els antifranquistes dels pobles hispànics veuen en la unitat obrera i en el desenvolupament de les vagues i accions reivindicatives la ferma promesa de que no està lluny el dia en que un potent moviment de lluites de masses acabarà amb el franquisme i els assassins falangistes.

**SOLS LA UNITAT I LA LLUITA PODEN SALVAR
ALS TREBALLADORS CATALANS.
PER LA CREACIO DE UN COMITE D'ENLLAÇ
CNT-UGT-PSU.**

Si fins avui la lluita i la unitat de la classe obrera eren una necessitat de primer ordre, avui són la única sortida que s' ofereix als treballadors, aclaparats pels estralls que diàriament fan damunt llurs espatlles la corrupció i la incapacitat falangistes.

L'arribada de l'hivern amb llurs majors necessitats d'alimentació i vestit a vingué acompanyada, encara que això paregués impossible, de la aflaquiment dels racionament i l'augment dels preus en els articles més essencials, com en el pa, les patates, la carn, les llegums, els transports, el calçat, etc., lo que ha portat en con-

seqüència preus desmesurats en l'estraperlo la única font possible d'aprovisionament del poble. A l'ensem, la manca de cotó, les restriccions elèctriques, la manca de benzina i totes les anomalies de l'economia franquista, han reduït considerablement les jornades de treball i els ingressos dels treballadors que es veuen violentament portats a una situació desesperada.

Los sabem que aquesta situació no pot ésser toaïment arreglada més que amb la destrucció del franquisme i la restauració de la República, però la classe obrera no pot acceptar resignadament, ni sota el criminal terror franquista, la mort per la fam a que se l'empeny al descarregar damunt d'ella totes les conseqüències de la incapacitat i lladrocni del règim mentre els grans banquers, capitalistes, industrials i estraperlistes, aconsegueixen les majors beneficis que s'han conegut jamai.

Es un insult intolerable que mentre els obrers es veuen obligats a disminuir cada dia el racionament, lo que s'en d'a el "mon de les finances" conegui una prosperitat sense precedents i les grans societats i la Banca augmentin descaradament llurs capitals; que les emissions de títols a renda fixa i variable es multipliquin; que les grans societats recurreixen a tota classe de frau comptable per camuflar les fabuloses ganàncies que aconsegueixen.

No, la classe obrera no pot acceptar que totes les dificultats caiguin sobre llurs costelles mentre la gran burgesia i els enxuats del règim exhibeixen una vida de luxe escandalós. Les conseqüències dels caos franquista deuen caure sobre les espatlles de llurs responsables, és a dir, sobre aquells que li donen suport i l'alimenten.

Els obrers que no poden viure amb els sous que reben, no podem permetre que s'els robi un centim de l'esquifida setmanada i, pel contrari, deuen aconseguir un major salari que compensi l'augment dels preus i la disminució del racionament. I això cal aconseguir-ho ben aviat, car hem de tenir en compte que la manca d'energia elèctrica, de materies primes, de transports i altres, no es solucionarà mentre es mantingui el règim franquista, el que portaria, de no evitar-ho amb la lluita, noves disminucions de jornals i més augments de preus. Aquesta situació és doblement intolerable, perquè mentre la fam i la misèria desnuquen als treballadors que tot ho produeixen, milions i més milions es perden per les butxaques i estòmacs dels "jerarcas" militars i falangistes, del clergat, policies, Guàrdia Civil i tota la trepa de falangistes servidors de Franco que reben dos i tres racionaments "especials" que els serveix per mantenir llur odiós setraperlo. Els únics "treballadors" que participen també de aquestes avantatges, en premi a llurs funcions de gossos de la policia falangista i agents dels patrons, són els gansters i esquiroles de la CNS. Però els treballadors honrats, si volen defensar i millorar llurs salaris; si volen evitar que el racionament s'aflaqueixi i els preus cada vegada estiguin més alts, sols hi tenen un camí: *lluitar units*.

L'experiència ens diu que quan hi ha unitat ni la CNS, ni la policia, ni res, ni ningú, poden vencer la resistència dels treballadors. Si l'enemic rebutja en alguns casos les reivindicacions obreres i destrueix les vagues i moviments de protesta ho fa aprofitant la desunió i la manca d'una direcció ferma dels treballadors. Però on hi ha unitat i decisió es triomfa com ho demostren els èxits aconseguits pels obrers de Manresa, Mataró, Barcelona i molts pobles d'arreu de Catalunya.

**DAVANT D'AQUESTA SITUACIO. PROPOSEM AL
COMITE REGIONAL DE LA C. N. T. LA CREACIO
D'UN COMITE CENTRAL D'ENLLAÇ CNT-UGT-PSU
QUE ES POSSI AL FRONT DE LA LLUITA DELS
OBRERS I L'ORIENTI A OBJECTIUS VICTORIOSOS.
CRIDEM ALS TREBALLADORS CENETISTES A IN-
TEGRAR ELS COMITES CNT-UGT-PSU EN ELS CEN-
TRES DE TREBALL I ALS COMITES EXISTENTS A
QUE REFORCIN LLURS ACCIONS EN DEFENSA DE
LA VIDA DEL OBRERS.**

PER LA INDEPENDÈNCIA NACIONAL FRONT A L'IMPERIALISME AMERICÀ I LLURS AGENTS

La unitat de la classe obrera és necessària també per salvar el pervindre independent i republicà dels pobles hispànics, greument amenaçats per la perllongació de la dictadura franquista i per l'acti-ut agressiva i expansionista de l'imperialisme americà.

A la vista de tothom està la descarada política d'apoi al feixisme i a la reacció que els imperialistes americans desenvolupen arreu del món. Coneguts són llurs plans de dominació, els atemptats contra la sobirania dels petits països, i llur lluita contra la democràcia arreu dels continents. Recent està llur posició al discutir-se en l'Assamblea de la ONU el problema espanyol que descobreix els reprimits desitjos dels banquers americans de "protegir" obertament el règim franquista, protecció que aquest vilment pidola oferint a canvi l'entrega del sol patri que el propi Franco califica desvergonyidament "cabeza de puente de America en Europa".

Els imperialistes americans es d'sposen a servir-se de la nostra terra i per això no vacil·laran en apoiar descaradament a Franco si aixís convé a llurs interessos. Si en alguns moments dits imperialistes apareixen apoiant les maniobres de Prieto, Gil Robles o altres de llurs agents, no es deu entendre que dismiueixin llurs preferències pel franquisme, ja que això ho fan perquè coneixen la desesperada situació del règim actual i temen que s'efonsi. Ho fan perquè necessiten una carta de reserva per ev tar que arribat aquest moment el poble pugués fer-se càrrec de llurs propis destins. Ho fan per debilitar la coalició democràtica i oferir a Franco un nou piac per sortir del encallament. El que volen els imperialistes no és un Govern menys reaccionari que el de Franco, sinó que pel contrari, cerquen la forma de donar estabilitat al poder de la reacció que possa als seus peus les rriqueres i la sobirania d'Espanya. El seu ideal seria un Govern exacte al de Franco que no fos tan conegudament feixista i odiat per l'opinió mundial.

Hi ha persones en el camp democràtic que, tot i saben quins són els propòs ts dels imperialistes, accepten resignadament, com una MENA de fatalisme geogràfic, l'idea d'abandonar a mans estrangeres la solució dels nostres problemes presents i futurs, argumentant que per la nostra situació "occidental" no ens queda més solució que sotmetre'ns als dictats de Londres i Washington. És interessant assenyalar que aquesta mateixa idea de la nostra "occidentalitat" es desenvolupa metòdicament en la premsa falangista, el que descubreix la seva verdadera significació com argument per amagar tota una posició política de supeditació i entrega als interessos i propòs ts dels imperialistes anglosaxons.

Franco, els imperialistes i llurs agents tracten de que els pobles hispànics acceptin llur sotmetement al bloc occidental, enlairant les perspectives de una pròxima guerra mundial, que aquells desitjarien, però que no tenen possibilitat de portar a cpa.

L'imperialisme ha sortit mal parat de la segona guerra mundial; l'alemany, italià i japonès han estat derrotats, i el francès i l'anglès, encara que estan dintre del bàndol triomfador, resultaren tremendament debilitats.

Solament els Estats Units sortiren reforçats amb els 52.000 milions de dòlars que guanyaren mentre els altres països es desan-graven.

Pel contrari, les forces democràtiques, amb la Unió Soviètica al seu capdavanter, són més fortes i poderoses que mai. I si en el passat fracassaren tots els intents realitzats pels imperialismes con-fabulats per aixafar al país del Socialisme i a la democràcia mundial, avui aquesta és una empresa fora de lo realitzable.

Als traficants de la guerra no els resta ni el consòl de la bomba atòmica que ha deixat d'ésser un secret per la Unió Soviètica, gloriosa triomfadora de l'Alemanya nazi i campiona en la lluita per la democràcia i gran amiga i defensora de la causa dels pobles hispànics.

Els imperialistes i llurs servidors amaguen i desfiguren la savia política de la Unió Soviètica; l'extraordinària recuperació econòmica de les noves democràcies de l'Est; la força creixent de la democràcia mundial; la fallida del món imperialista quin fi sentim cada vegada més proper. Amaguen llurs plans de dominació mundial presentant-se com "demòcrates", enemics únicament del comunisme, però està bastament demostrat que si persegueixen a mort als comunistes mentre toleren l'existència d'altres grups democràtics és perquè els comunistes són els més ardits defensors de la democràcia i de la independència i sobirania nacionals dels pobles. D'encà els temps de Hitler és conegut que amb la bandera del anticomunisme s'encobreix

sempre la lluita contra la democràcia i les llibertats dels pobles junt a l'atemptament de la independència i sobirania d'aquets per regir llurs desins com els plagui. Franco diu lluitar contra el comunisme. A Grècia, amb el mateix pretest, s'afusella a centenars de republicans i democrates. A Xile, les provocacions anticomunistes del Govern foren acompanyades de la detenció de tots els dirigents sindicais. A les provocacions del reaccionari Govern de Schuman a França contra la URSS han seguit les lleis contra els drets que la Constitució francesa oïrga a tots els treballadors. Pels imperialistes, com pels feixistes, son comunistes tots aquells que no es sotmeten a llurs dictats.

No, la classe obrera i els pobles hispànics no es sotmeteran mai a Franco i a l'imperialisme estranger i seguiran la lluita per la democràcia i la independència nacionals que és la causa del pervindre i del progrés i benestar dels pobles.

PER LA REPUBLICA I LA DEMOCRACIA. PER LA CONSTITUCIO DEL CONSELL DE LA RESISTENCIA CATALANA

Per assegurar la vida dels treballadors, per salvar la independència d'Espanya i reconquistar la democràcia sols tenim un camí: la lluita sense p'etat fins aconseguir la destrucció del franquisme i restaurar la República.

La República és el règim pel qual el nostre poble va lluitar durant 32 mesos; el règim que viu en el cor i l'esperança dels antifranguistes; el règim capaç de resoldre els greus problemes nacionals creats pels faiangistes; el règim que pot portar la pau i el benestar als pobles d'Espanya. I renunciar a la República, com fan Prieto y C.^a, és una traïció als que donaren llur sang defensant-la; als heroics de la resistència; als empresonats i perseguits; a tots els que sofreixen les conseqüències de la dictadura franquista, i és de desitjar que la C. N. T. a Catalunya no segueixi aquest camí, pel que ja s'han llençat alguns que es d'uen els seus dirigents.

La pretesa solució de Prieto és la solució dels imperialistes, és a dir, el perdre la independència nacional, l'abraçada amb els falangistes, el triomf de la reacció, la continuació del terror, la fam, l'esclavatje i la guerra civil.

Si no és això el que es vol, no hi ha altre camí a escollir que el de la unitat de to'es les forces republicanes i antifranguistes. I un pas molt decissiu per aconseguir aquesta unitat a Catalunya seria, sens dubte, la creació del Comitè Central d'Enllaç que us proposem constituir.

Entenem que aquesta unitat de les forces obreres cal al ensems ésser reforçada amb la unitat de les altres forces republicanes i antifranguistes, i que deu fer-se en la lluita i per la lluita, entorn i sota la direcció del CONSELL DE LA RESISTENCIA CATALANA que el PSU vé propugnant que deu integrar-se amb la participació de to'es les forces que defensaren la República i aquelles altres, republicanes o no, que vulgu'n lluitar per acabar amb Franco i que estiguin disposades acceptar després la voluntat popular expressada en unes eleccions lliures i democràtiques.

Un Concell de la Resistència Catalana d'aquestes característiques posaria fi als diferents espantalls que actualment dificulten la lluita antifranguista, encara que es diguin "Consell de la Democràcia", "Aliança de Forces Democràtiques" o "Comitè Permanent de la Democràcia", que minats per la provocació i els agents estranger, dediquen llurs esforços a dividir als antifranguistes. Possaria fi a l'acció del espies franquistes del POUM, dels confidents tipus Trilles i Lamenós i d'agents de l'estranger com el desertor titolat President del "Consell de la Democràcia" que avui manipassetja tots aquests fantasmes i que pretén dirigir la "resistència" amb el vist i p'au de la policia falangista.

Una unitat de combat, neta de traidors i saboteixadors, serà un cop mortal per Franco.

Per aconseguir aquesta unitat, cridem a la direcció de la CNT a Catalunya a treballar amb nosaltres per la constitució del CONSELL DE LA RESISTENCIA CATALANA, i a tots els obrers cenetistes a lluitar per la creació de Consells Locals a totes les ciutats, viles, barris, fàbriques i altres llocs de treball.

Visca la unitat de la classe obrera!

Visca la República!

Visca Catalunya!

Vostres i de la causa obrera i antifranguista.

*La Delegació del Comitè Central del P. S. U. de C.
Barcelona, gener de 1948.*

Després del franquisme, so
és possible en el nostre
País la República.
(Passionaria)

Organ Central del Partit Socialista Unificat de Catalunya
Nº 55 (Nova época) Donatiu 50 ctm. 25 de Gener 1948

**LA LLUITA DEL POBLE GREC, EXEMPLE MAGNIFIC DE UNITAT DEMOCRÀTICA
I DE LLUITA PER LA INDEPENDÈNCIA I LA LLIBERTAT DELS POBLES**

Malgrat totes les falsetats que al voltant del problema grec ha vertit i segueix vertent la premsa franquista i tota la premsa reaccionària del món, hem pogut extraure informacions que posant de relleu la importància de la lluita que es desentrolle a l'interior de Grècia.

Per exemple, en certes cròniques del diari furibund falangista, la "Vanguardia", hem llegit coses com la "del fracàs de la pacificació grega"; que la banda de usurpadors Sofulis-Tsaldaris reconeixien "que el moviment sediciós organitzat pels guerrillers ha revestit proporcions de una verdadera guerra civil"; que "els camperols protegeixen als "fugitius" convertint-se així en llurs més fidels o eficaces defensors"; que "cap moviment guerriller podria durar tant de temps ni aconseguir guanys d'alguna importància si no s'és recolçés una secció considerable del poble entre el qual té que operar"; que "la qualitat de les forces militars reaccionàries és menys que mitjana i quina moral és molt lluny d'ésser lo enlairada que convindria en les actuals circumstàncies", i que les forces democràtiques gregues "han arribat ja política i militarment fins un grau de cohesió que les està fent cada vegada més perilloses per l'estabilitat del Govern d'Atenes i la continuïtat de la política seguida pels Estats Units i Anglaterra en els assumptes grecs". Aquestes i altres veritats que ni els diaris falangistes aconseguen encobrir, posen de manifest quin és el resultat aconseguït a Grècia per la intervenció anglo-americana.

Ni els vuitanta i tants milions de dòlars; ni les tropes d'ocupació angleses; ni els "consellers" militars americans; ni l'ajuda econòmica del plan Marshall; ni les detencions i afussellaments en massa, han conseguit extirpar en el poble grec llur amor a la democràcia i a la independència patria. La intervenció estrangera en llurs diverses formes sols ha portat com a conseqüència el desencadenament de la guerra civil, la destrucció i la esfondrada del país, l'establiment en el poder dels més repugnants traidors nacionals, l'implantació del mateix règim d'esclavitud i terror que imposaren els nazis. El poble grec, ferit en llur honor nacional, enforteix dia a dia llur lluita contra els feixistes del Govern d'Atenes que per conservar llur odiosa tirania no vacil·len en lliurar la independència del país a la voracitat imperialista, i s'uneix estretament entorn del Govern Markos, l'universalment llegendari "Govern de les Muntanyes".

Es indubtable que si el moviment democràtic grec ha pogut afrontar amb tant d'èxit la intervenció dels imperialistes i els reaccionaris grecs fins passar en perill "l'estabilitat del Govern d'Atenes" i reduir a la inutilitat els esforços militars, econòmics i polítics realitzats pel equip Truman-Marshall, ha sigut per la resolució del poble grec a seguir la lluita fins a la fi i la unitat indestructible forjada en el curs de la mateixa.

Si no haguessin existit aquests dos factors, és possible que la banda nacional de servidors dels interessos imperialistes i reaccionaris haguessin estat en mesura d'aixafar el moviment alliberador del poble grec, considerant la importància de l'ajut rebut pels seus patrons anglo-americans. Vol dir això, que la unitat combatent de les forces democràtiques no solament és capaç de anihilar les escomeses i intents dels reaccionaris nacionals, sinó també de fer front i aturar els plans dels imperialistes americans de sumissió dels pobles.

Aquests magnífics exemples que ens aporta el poble grec amb llur valenta i heroica lluita, ve afixar-nos més en el que nosaltres podem

(Segueix pag. 2)

UN NOU I MONSTRUOS CRIM DE FRANCO
Agustí Zorúa i Lucas Nuñez han estat afusellats

De forma artera i vil, desoient el clam del món civilitzat que exigeix es possi fi a la disbausa de sang franquista, els falangistes amb el vist i plau dels imperialistes americans han assassinat en la matinada del 30 de Desembre a dos grans heroics del poble espanyol: Agustí Zorúa i Lucas Nuñez.

A la flor de llur juvenesa aquestes dos vides heròiques han sigut segades per haver-se entregat a la més noble de les empreses: Salvar a Espanya de la ruïna i el deshonor franquista per portar a nostra volguda patria per senders de progrés i de llibertat. Ni àdhuc basant-se en llurs salvatges i arbitràries "lleis" pogueren els servils jutges franquistes trobar motius per dictar llur sentència criminal. Però els assassins de la "Jefatura" pel comanament de la falange exigiren la condemna a mort, i els motius foren fabricats.

Aquests nous assassinats del franquisme han aixecat una ona d'indignació i protesta en la consciència de tote la democràcia del món.

A la capital de l'Argentina, milers d'espanyols i democràtes argentins organitzaren una gran manifestació de protesta davant l'ambaixada franquista. La policia agredí als manifestants però aquests no per aixó s'atemoritzaren. I feren front a la policia fins aconseguir desfil·lar per l'ambaixada. Cents de persones foren detingudes, entre elles cinc dones. A París, la Lliga dels Drets de l'Home, recolzada per totes les organitzacions de la democràcia francesa, celebrà un grandios acte públic per a protestar de l'assassinat d'Agustí Zorúa i Lucas Nuñez. Entre els oradors figuraren el Senyors Alvaro de Albornoz, president del Govern de la República, Ramón Lamóneda, Secretari General del Partit Socialista Obrer Espanyol i Antonio Mije, membre del Buró Polític del Partit Comunista d'Espanya. També prengueren part els dos abogats anglesos que s'havien traslladat a Madrid per presenciar la paròdia de procés organitzada pels franquistes, els quals feren sentir llur protesta més encesa contra el procediment seguit pels falangistes per "justificar" la condemna dels dos patriotes espanyols.

Els que tingueren l'honor de conèixe aquests dos grans espanyols, guardaren eternament el record de llur senzillesa i abnegació, de llur tenacitat en el treball i l'estudi, de llur modèstia i camaraderia, de llur valor i fermesa en la lluita. Les groseres invencions muntades per donar a l'assassinat una apariència legal, són un monument de cinisme i maldat. La Història guardarà els noms de Zorúa i Nuñez entre els més purs i llegendaris héroes nacionals.

El nostre poble mantindrà llur exemple i llur record, que serà flama que avivi la lluita per posar fi a tant crim i per aplicar la justícia merescuda als criminals.

No està llunyà el dia en qué els culpables de tant dolor hauran de respondre per llurs malifetes. Però, mentrestant, urgeix posar en acció tot el nostre esforç per a que Angel Carrero, Pera Valverde, Mestres, W. Batlle, actualment victima de greus trastorns mentals pels maltractes i apallisaments rebuts, Ferran Rius, Joaquín Puidemunt, Sebastià Piera i altres companys no segueixin el mateix tràgic camí. La nostra protesta ferma i unànime pot salvar-los. Prou terror! Abaix la pena de mort!

La lluita del poble grec.....

arribar a fer per accelerar l'alliberament de la nostra Patria del joug franquista mitjançant el fortaleiximent constant de la unitat i l'acreixement de la lluita a l'interior de les forces democràtiques i antifranquistes.

Front aquestes armes res podran el terror, les maniobres i complicitats de l'imperialisme americà en qué els nostres enemics vulguin apoïar-se per mantenir llur revoltant domini nazi.

.....

..

.

Els camperols aconseguen que les sigui rebaixat el cupo de lliurament d'olives

Com esdevé gairabé a tot Catalunya, als camperols de Cervera s'els designà un "cupo" de lliurament d'olives molt superior al que poden ramassar, pel que es produí un gran malestar entre la població. La gent comentava en falçós amb indignació la mesura, i hom esperava que d'un moment a l'altre esclataren incidents.

Un grup de camperols, a títol individual i per evitar el foc que amenaçava encendre's en qualsevol moment, advertí a les autoritats falangistes de l'indignació regnant. Els falangistes, tement un gran aldarull, decidiren aleshores rebaixar la quantitat del "cupo" que havien decretat.

Heus ací una nova prova de que la lluita és el que més temeixen els franquistes, i que constitueix l'únic camí per defensar el país i els drets del poble.

Els caps de carabiners monopolitzaven l'estraperlo

Cervera venia sent des de fa algun temps un centre estraperlista de excepcional magnitud que per lo vist defugia al control del estraperlisme "oficial" dels falangistes i la Fiscalia de taxes.

Portada a cap la investigació corresponent, es descobrí que la caserna general de l'estraperlo es trobava en l'edifici dels carabiners quinats caps eren els principals estraperlistes.

Conseqüència d'aixó, el Tinent Coronel "residira" dos mesos a Montjuich, serà degradat al grau de Comandant i desterrat per dos anys. Tots els oficials i personal d'oficines han estat igualment sancionats.

Els falangistes es comporten com els gansters de Xicagó. Organitzen l'estraperlo, però si els surten competidors encara que siguin de la mateixa nissague, els eliminen com poden.

Peró el poble que sofreix les conseqüències sap que sols acabant amb el règim franquista s'acabarà amb en l'estraperlo, ja que com diu el proverbi popular: "Mort el gos s'acabà la ràbia".

ELS OBRERS FRANCOSOS RECULLEN EL FRUIT DE LLURS LLUITES
Salari mínim de 48 pessetes diàries a tota França

Les converses entre el Govern francès i els dirigents de la Confederació General del Treball iniciades durant les passades vagues a França, han culminat en un acord ministerial que estableix un salari mínim pels treballadors de 52'50 francs a l'hora. Aquesta quantitat equival a 6 pts al canvi oficial espanyol, que com tot el món sap és molt més baix que el canvi real. Vol dir aixó que els obrers francesos guanyarant en endavant, per lo menys, una quantitat equivalent a 48 pessetes diàries (420 francs).

Peró el poder adquisitiu de la quantitat en francs és molt més gran a la de les pessetes. Per exemple: el pa val a França a 24 francs el Kilo, es a dir, a menys de tres pessetes. Les patates a 10 francs el kilo, és a dir, a una pesseta aproximadament; llur venda és lliure i les hi ha en tanta abundor que poden adquirir-se sense cap limitació.

Aqueixes dades són suficients per donar una idea de la injustícia insòlita que sofreixen els treballadors espanyols, i una mostra del que la classe obrera pot aconseguir quan s'uneix i organitza en llurs autèntics Sindicats de classe i es llença a la lluita amb decisió.

L'exemple dels treballadors francesos no caura en l'abim. L'experiència de llurs lluites serà, junt a les múltiples experiències dels nostres propis combats un al·licient que esperonarà les vagues i protestes dels treballadors catalans que saben que en la lluita està el camí vers llur victòria.

.....

J A U M E G I R A B A U

Quan la negra dominació feixista hagi estat destruïda i al nostre país ressorgin la llibertat i la democràcia, tot el poble cantara les gestes dels que amb el sue esforç i la seva sang forgent avui els nostres destins futurs. I entre els dels seus més preclars fills, Catalunya col·locarà el nom de un encès patriote, abnegat combatent per la República i comunista exemplar: JAUME GIRABAU.

Girabau dedicà llur vida sencera a la lluita per una vida millor pels treballadors, per una Catalunya rica i lliure, per una Espanya independent i republicana. Als 17 anys era ja un dels principals dirigents del Sindicat Textil de Sabadell. Combaté al carré en el moviment d'octubre del 34 i, ja aleshores, quan encara no tenia 20 anys, sofrí en la seva carn les brutallitats de la policia a les ordres de la reacció.

Dirigent popular i volgut de la joventut de Sabadell, membre del Comité Nacional de les Joventuts Socialistes Unificades, Girabau fou en Juliol de 1936 un dels organitzadors de la lluita contra els feixistes sublevats, marxant després a Mallorca en l'expedició que intentà l'alliberament de l'Isle. Més tard lluità en els fronts del Centre, Llevant, Aragó i Catalunya, arribant assolir el grau de Comisari de Divisió. Combaté fins la mateixa línia fronteritza i a França fou empresonat pels esbirros de Deladier en el fatidic Castell de Collioure per haver tractat de salvar la vida dels seus companys i seguir des de sol francès la lluita contra la tirania franquista.

Jaume Girabau emigrà després a Amèrica, retornant des de la mateixa per ocupar de nou un lloc de combat damunt el sol estimat de la seva Catalunya. Detingut a Madrid amb els heroics dirigents comunistes, Larrañaga, Dieguez, Asarta i altres, fou sotmés, el mateix que els seus companys, a salvatjes tortures, però cap tortura pogué vinciar llur fermesa. Arrossegats a una de les més grans farses judicials muntades per Franco, aquest valent grup de comunistes no sols es defensaren brillantment, sino que desenmascararen la política terrorista, de preparació guerrera i de sotmetement al nazisme del franquisme.

Des de la presó, moments abans de morir, Girabau i llurs companys adresaren una emocionant lletre a la direcció del Partit Comunista d'Espanya que perdurará en el curs del temps com un poema de enteresa i patriotisme, de fidelitat fins la mort als nobles ideals del comunisme.

A l'acomplir en aquests dies el VI aniversari del seu afussellament, el P.S.U. de Catalunya rendeix homenatge a la memoria del que fou un dels seus més destacats i volguts militants, a la memoria dels dirigents comunistes dels altres pobles d'Espanya que amb Girabau es donaren front el piquet d'execució darrer i estrenyade abraçade. L'ur geste fou en els més negres anys de repressió feixiste, vibrant crida a la lluita que escoltaren milers de patriotes. La llavor sembrade amb llur heroisme arrelat molt hondament i el fruit del seu sacrifici ha germinat ja.

La batalla encara no ha terminat però la victoria és segura.

.....

ELS PATRIOTES VASCOS COL·LOQUEN UNA ENSENYA VASCA I ALTRE CATALANA AL CAMP DE FUTBOL DE BILBAO

Amb ocasió del partit de futbol jugat entre l'Atletic de Bilbao i el Barcelona, aparegueren en el camp dos banderes amb els colors vascos i catalans respectivament.

A conseqüència d'aquest fet, el botxi governador feu detenir a diferents assistents al partit, manifestant, que tot i sabem que eren innocents serien desterrats i castigats per tal de fer un escarment exemplar.

El procedir d'aquest roí governador és una prova més de l'esperit gestapista i criminal que impulse la repressió franquista amb llur obcecació de pretendre apaigavar el descontent i la rebeldia del poble contra ells i llur sagnant règim.

Vaga a la empresa Harri Walker

Fa més vuit dies que els treballadors d'aquesta empresa estan en vaga de braços caiguts davant l'actitut de la Direcció a no concedir les millores en els salaris que els obrers han demanat.

Endavant obrers de la Harri Walker! No cediu amb la vostra valenta acció fins que els vostres jornals de fam hagin estat augmentats,

Plante a l'empresa Dubler S.A. de Sn. Baudili del Llobregat

Aquesta empresa, menyspreant a la situació paorosa de fam i miseria acreixentada en què enfosaria als treballadors, havia decidit reduir les jornades de treball setmanal de sis a dos dies.

Assabentats els obrers d'aquests negres propòsits, immediatament organitzaren un plante de protesta que obligà a la Direcció a fer marxa enrera en llurs plans. Aconseguiren, que fos solament dos dies a la setmana el l'atur del treball.

Molt be treballadors de la Dubler! Però no hi ha prou en el que havau assolit amb el vostre plantejament. Vosaltres, les vostres dones i els vostres fills necessiten menjar els set dies de la setmana. Cal doncs seguir lluitant pel treball durant els sis dies feiners, retribuïts lo suficient per dur una existència digna i benestable.

Vaga de disminució de producció a la "Lates Hispania"

Cansats els treballadors d'aquesta empresa de realitzar un treball esgotador i miserablement retribuit, pregueren la decissió de plantejar unes millores, i mentres aquestes no fossin concedudes, rebaixar el ritme de la producció.

Una Comissió inicià les oportunes negociacions prop de la Direcció, la qual acceptà, en principi, les millores que se li demanaven, però baix la condició que previament havia d'ésser restatbler el ritme normal del treball.

Comprenen els obrers que al voltan de tot aixó només s'amagava el propòsit d'estavellar la unanimitat de la vaga i demandes plantejades, apoiantse la Direcció amb tipus esquirols com un tal Joan Sanz Franco, respongueren que no estaven disposats a canviar d'actitut, mentres les millores que havien sol·licitat no haguessin estat acceptades de manera ferma i segura per l'empresa. Que era una qüestió que calia ésser resolta ràpidament, puix que del contrari, els serien els responsables del què pugues esdevenir a la fàbrica a conseqüència de llur intransigència.

La Direcció no tingué altre remei que accedir al que amb justícia li demanaven els treballadors i aixís pogueren aquests pel moment i parcialment, fer front a la fam i miseria que en el "paradis" de Franco abateix a tot el món treballador.

.....

Edició especial de "T R E B A L L" amb el discurs íntegre que que V. Molotov pronuncià el 6 de Novembre

Próperament sortirà a la llum el discurs íntegre que V. Molotov pronuncià amb motiu del 30 aniversari de la gloriosa Revolució d'Octubre, en la reunió solemne del Soviet Suprem a Moscu.

A ningú li pot passar per alt la importancia de l'abast polític que té aquest discurs front la campanya de falsejament de la política que defenden i segueix la Unió Soviética per la pau, la independència i les llibertats dels pobles lliures i oprimits, que realitza sistemàtica i orquestadament tota la premsa repugnant dels botxins franquistes; les calumnies i insults cobards que verteixen contra el poble sovietic, contra els seus estimats dirigents i contra el seu règim socialista far i guiatge del món democràtic i progressiu.

Cridem a totes les organitzacions i militans del nostre Partit a què a l'entorn del seu ric i profund contingut obrint una amplia discussió i popularització en els nostres rengles i en els de la classe obrera i restans forces antifranquistes.

Per altre part, aprofiten aquest fet per fortaleixe la base econòmica de "TREBALL". El organ Central del nostre Partit necessita urgentment ajut!